

N:o 100.

Af herr **O. Wikström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande af cirkulärbrevet den 14 juni 1820 om förbud mot skådespels uppförande å vissa dagar.

Kongl. cirkulärbrevet den 14 juni innehåller:

“Då i afseende på Långfredagen, Påskaftonen och Påskdagen skådespel på dessa dagar icke uppföras eller böra uppföras, kommer detsamma hädanefter jemväl att gälla för Juldagen, Julaftonen Pingstdagen och Pingstaftonen samt alla böndagarne och dagar före desamma.“

Under en lång följd af år har detta kungliga bref på de flesta ställen i landet icke tillämpats; och der tillämpning ifrågakommit, har detta oblidt upptagits af en ganska talrik allmänhet samt såväl i pressen som eljest förebråelser rigtats mot den administrativa myndigheten för otillständigt tjenstenit.

Man skulle häraf kunna draga den slutsats, att omförmälda kungliga bref numera icke anses tidsenligt eller svarande mot tidsandans fordringar på frihet i det enskilda lifvet, att samma bref således öfverlevvat sin tid och att detsamma därför icke vidare bör gälla.

Att på papperet ega en lag eller föreskrift, som opåtaladt icke tillämpas, kan icke för det allmänna rättsmedvetandet vara nyttigt, ty derigenom skapas missaktning för lag och gällande föreskrifter icke allenast bland allmänheten, utan ock bland myndigheterna, som det åligger att hvar på sin ort utföra lagstiftarens bud.

Då, såsom ofvan nämnes, det kungliga brevet i fråga på de flesta orter lemnas å sido och endast på få platser göres gällande,

bör äfven tagas i betraktande den svåra ställning, i hvilken de verkställande myndigheterna på sistnämnda platser genom tillämpningen komma.

Men detta allt kan afhjelpas antingen genom ett uttalande i den rigtning, att det kungl. brefvet bör uppläfvast, eller genom ett på min motion gifvet afslag så motiveradt, att deraf skönjes, det Riksdagens mening är, att samma bref fortfarande bör ega giltighet, i hvilket senare fall man torde kunna motse, att hädaneftter på hvarje ort ofvanintagna bestämmelse icke allenast skall blifva en död bokstaf.

På grund häraf tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes förordna, att kongl. cirkulärbrefvet den 14 juni 1820 icke vidare skall vara gällande.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1894.

Osw. Wikström.